

# KONGEN KOMMER - HVEM VIL TA I MOT HAM?

Tale på adventmix 28.11. 2010 av Oddvar Søvik

Tenk i dag er det 1.s. i advent! Nå er snart den kalde, grå novembermåneden slutt. Og så er det ikke lenge igjen til jul! Er det noen av dere som allerede har kjøpt julegaver? Jeg har faktisk kjøpt noen for jeg skal til Oslo neste helg og da må jeg ha med julegaver til en av sønnene mine og familien som bor i Oslo.

For hver dag som nå går, øker spenningen og forventningen. Men selve ordet **advent** betyr ikke *venting* eller *forventning*. Det er latin og betyr "komme". Adventus Domini betyr "Herrens Komme". Jesus *kom*, han *kommer* og han skal en dag *komme igjen*.

Denne søndagen kalles forresten for "Kongens adventssøndag". Det er nok fordi søndagens tekst handler om da Jesus red inn i Jerusalem og ble hyllet som en konge.

*Og mengden som gikk foran og de som fulgte etter, ropte: Hosianna, Davids sønn! Velsignet være han som kommer, i Herrens navn! Hosianna i det høyeste! Matt 21,9*

Jeg har satt som en overskrift over denne teksten og talen:

## **Kongen kommer- hvem vil ta imot ham?**

La oss først se litt bakover:

### **1. Kongen kom - hvem tok imot ham?**

Det var ikke mye som tydet på at Jesus var konge da han kom til vår jord. Han ble født i en stall, ikke på et slott. Riktignok skjønte de tre vise menn at dette barnet var et kongebarn, og en gammel mann som het Simeon hadde også fått vite av Gud hvem han var. Men ellers vokste han opp hos en snekker i Nasaret, ikke ved hoffet i Jerusalem.

Han streifet rundt uten fast bopel i tre år fulgt av en flokk alminnelige menn, i stedet for å være omgitt av livvakter. Og da han red inn i hovedstaden, Jerusalem, kom han på et fattig esel, ikke en flott hest. Men slik hadde profeten Sakarja sagt det skulle skje over 500 år før det skjedde: *Matt 21,5 Si til Sions datter: Se, din konge kommer til deg, ydmyk, ridende på et esel, på trekkdyrets fole.*



Og Jesus forkynte frimodig overfor Pilatus: *Jeg er konge. Men mitt rike er ikke av denne verden.* (Joh. 18,36-37)

Noen krone fikk han aldri, bortsett fra en tornekrone som de presset ned på hans hode før han døde på et kors.

Det var få som tok imot ham. Da han skulle fødes var det ikke plass for dem i herberget. Da han stod frem og forkynte Guds ord, ble han forkastet av dem som virkelig mente han kunne Skriften.

Det var riktignok mange som hyllet ham som konge da han red inn i Jerusalem. *Matt 21,9 - mengden som gikk foran og de som fulgte etter, ropte: Hosianna, Davids sønn! Velsignet være han som kommer, i Herrens navn! Hosianna i det høyeste!* Det trodde nok at nå ville Jesus overta makten og fri dem fra romerne som hadde okkupert landet deres. Men da ingenting skjedde, ble deres Hosiannarop noen dager senere forvandlet til *"Korsfest ham, korsfest ham!"*

Når Johannes skriver sitt evangelium mange år etterpå, sier han det nesten litt sårt: *"Han kom til sitt eget, men hans egne tok ikke imot ham."* (Joh. 1,11)

Men det var ikke helsvart: Johannes føyer til i neste vers: *"Alle som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn — de som tror på hans navn."*

De ble kjent med ham, de fikk oppleve hans kjærlighet, de fikk se hans storhet. Derfor ville de ha ham som konge i sitt liv. Ja, om de så skulle dø, ville de aldri svikte ham. Om mange av dem led da også martyrdøden. 11 av hans tolv disipler døde for sin tros skyld og mange med dem. De hadde funnet livets største skatt, de ville heller dø enn å miste den.

Hva med oss, her i dag?

## **2. Kong Jesus kommer - hvem tar imot ham?**

Jesus døde på et kors og ble begravd. Men vi vet at han seiret over døden. Den tredje dagen stod han opp igjen, og 40 dager senere for han opp til himmelen og satte seg ved Faderens høyre hånd. Det betyr at nå regjerer han som konge. Jesus lever og vil aldri mer dø. Med sin nye kropp kan han være nær over alt.

Og så har han gitt oss et mektig løfte: *For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem.* Så han er her, midt i Mandal bedehus. Vi ser ham ikke, men her får vi høre hans ord, her får vi oppleve hans kjærlighet, her får vi se hans gjerninger. Noen ganger er det nesten som om vi *merker* at han går mellom oss.

La oss være helt stille en liten stund og tenke på at Jesus her, midt i blant oss. Kanskje du merket det?

- Han kommer også til oss når vi åpner denne boken og begynner å lese hva han har sagt, eller høre det forkynt som her i dag.



- Vi får også møte ham når vi ber. "*Herren er nær hos alle som kaller, hos alle som ærlig kaller på ham, står det i Sal. 145, 18.* Tenk at hvor du enn er, hvor du enn går, kan du ha kontakt med Jesus.
- Han kommer også til oss i *nattverden*. "*Dette er mitt legeme, dette er mitt blod*", sies det når brød og vin deles ut. Gjennom disse synlige midlene kommer den oppstandne kong Jesus til oss.

Dette jeg har nevnt er ikke så mye å skryte av i det ytre. En feilende forsamling, en gammel bok, en stille bønn, en kjeksbit og litt druesaft. Men her møter du kongen, Jesus.

Hvem tar i mot ham? - Dessverre er det mange som vender ham ryggen også i dag.

Igjen lyder det: Han kommer til sine egne, til dem han har skapt, men de tar ikke i mot ham.

Men *noen* gjør det. De tror hans ord og inviterer Jesus inn i sitt liv som sin frelser og konge. Da blir de Guds barn. Da blir han eller hun kongebarn! Prinser og prinsesser. Ja, for brødre og søstre til en konge kalles for det. Og jo bedre vi lærer Jesus å kjenne, desto mer ønsker vi å bli kjent med ham. For han vinner seg ved kjennskap.

Også i dag er det tusener på tusener som må dø fordi de bekjenner at de tror på Jesus. Men de vil heller dø enn å svikte sin aller beste venn. De har funnet en skatt de aldri vil miste.

I 1974 var jeg på den første Lausannekonferansen i Sveits. 4000 kirkeledere fra hele verden var samlet i 10 dager for å drøfte hvordan vi kan nå ut til hele verden med evangeliet. En kveld var det vitnesbyrd fra de områdene i verden der de kristne blir forfulgt. Et av de verste stedene var, og er, Nord-Korea. En av deltakerne fortalte en historie som gjorde et veldig inntrykk på meg. Han sa at noen kristne der hadde vært samlet til gudstjeneste da en gruppe soldater stormet inn bevæpnet med geværer. De kommanderte de kristne til å stille seg opp langs veggene. Så tok en soldat ned et Jesusbilde som hang på veggen, kastet det på golvet, pekte på den første med geværet og sa: "Kom og spytt på det bildet, så kan du få gå. Ellers skyter vi deg" Han kom frem, spyttet på bildet og gikk bedrøvet ut. Neste mann gjorde det samme. Så pekte soldaten på en 14 år gammel pike. Hun gikk bort til bildet, tørket bort spyttet. Så løftet hun bildet opp foran seg, så soldaten rett inn i øynene og sa: "Jeg spytter aldri på kongen min". Et øyeblikk etter smalt tre skudd og hun seg død om.

Hun var villig til å gi livet for den skatten hun hadde funnet.

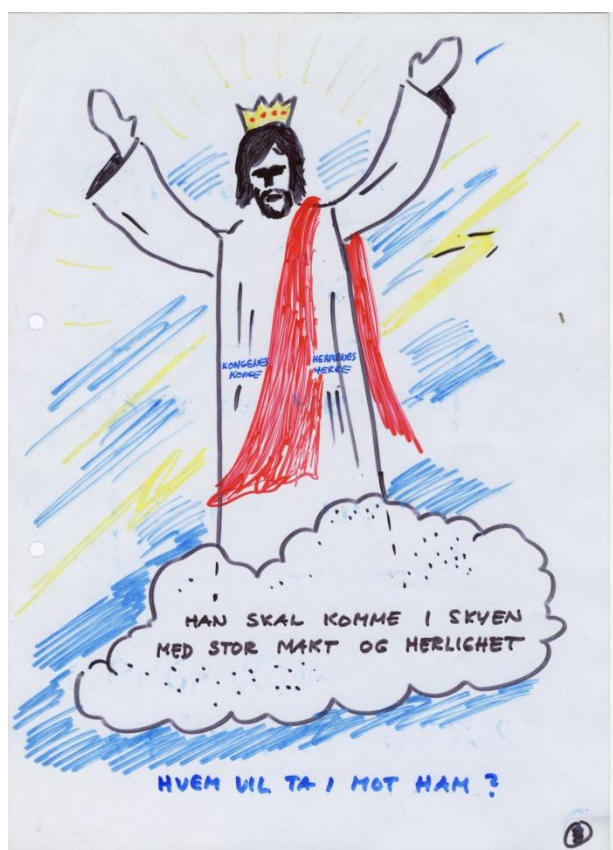
La oss til slutt rette blikket framover:

### 3. *Kongen kommer igjen - hvem vil ta i mot ham?*

Like etter at Jesus red inn i Jerusalem, holdt han en lang tale til disiplene sine der han fortalte dem at en dag skulle han komme igjen til vår jord.

*"Menneskesønnen skal komme på himmelens skyer med stor makt og herlighet,"* sa han.

Himmelens hærskarer skal ledsage ham. Det vil lyde støt i Guds basun. På kappen hans, ved hoften, står det skrevet et navn: *Kongenes konge og Herrenes herre*", forteller Johannes i Åpenbaringsboken kap.19.



Da skal ingen være i tvil om hvem det er som kommer. Hvert kne skal bøye seg og hver tunge skal da bekjenne at Jesus er Herre. Hvem vil *da* ta i mot ham? Det vil nok alle, men da er ikke det spørsmålet lenger aktuelt. Det avgjørende spørsmålet er nå: Hvem vil **han** ta imot? Hvem får bli med ham til himmelen? Hvem skal få sitte til bords i Guds rike? Hvem får ta del i den store bryllupsfesten?

Jo, det er bare dem som tok i mot Jesus her. I Joh 1,12 står det: *Alle som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn - de som tror på hans navn.* Og er vi barn, da er vi også *arvinger* til himmelens herlighet. For alle de andre vil døren til himmelen bli stengt. De må være i mørket utenfor, adskilt fra Jesus for evig.

I dag var det speidergudstjeneste i Songdalen frikirke på Nodelandsheia der jeg bor.

Til slutt ble speiderne hilst med "Speidere: Vær beredt " Og de svarte: "Alltid beredt." Speiderne er beredt til å tjene Gud, hjelpe andre og leve etter speiderloven, slik speiderløftet lyder.

Men det viktigste er å være beredt til å møte *Jesus* når han kommer. Er du det? Har du tatt i mot ham som din konge? Det gjør vi ved å be. Vi kan si til Jesus:

*"Jesus, takk at du døde for alle mine synder.  
Kom inn i mitt liv.  
Vær du min frelser og konge.  
Nå vil jeg følge deg.  
Amen"*

Hva tror du Jesus svarer på en slik bønn? Jeg skal sitere ham ordrett. Det står i Åp 3,20: *Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde måltid, jeg med ham og han med meg.*

Da kommer han inn i ditt liv. Da er du beredt til å ta imot kongen når han kommer i sin herlighet. Og da vil han ta imot deg.

Bønn